

ת"פ 50631/06/23 - מדינת ישראל - פמ"ד דרום נגד יהודה עדי עמר

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 50631-06-23 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

לפני
כבוד השופטת הבכירה שוש שטרית
המאשימה
מדינת ישראל - פמ"ד דרום
ע"י ב"כ עוה"ד תהילה נידם
נגד
הנאשם
יהודה עדי עמר
ע"י ב"כ עוה"ד תאמר אסדי

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף (א)7 + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973.

כתב האישום

החל ממועד שאינו ידוע במדויק ועד ליום 11.06.2023 החזיק הנאשם בדירתו סמים שלא לצריכתו העצמית, באופן הבא: במגירה במטבח סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 50 גרם נטו, ועל השיש במטבח, בתוך פחית בוטנים, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 22 גרם נטו.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הגיש תסקיר על הנאשם ביום 11.01.2024 וזה מבוסס על מידע שהתקבל מכלא "אלה", רישומו הפלילי המעודכן ליום 13.12.2023, והיכרות עם הנאשם במסגרת תיקים קודמים.

הנאשם בן 27, רווק, סיים 12 שנות לימוד בבית ספר תיכון באופקים. לחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות סמים ואלימות, בגין נגזרו עליו, בין היתר, עונשי מאסר בפועל.

בהתייחס לעבירה בה הורשע, חזר הנאשם והודה בביצועה. לדבריו הגם שהחזיק את הסמים בדירתו, הקנאביס שייך לו ואילו את סם הקוקאין החזיק עבור אחר, ללא תמורה, והוסיף כי הוא מנהל קשרים עם אנשים מהעולם התחתון בעלי עבר פלילי מכביד. מהתסקיר עולה כי לאחר שחרורו ממאסר אחרון החל בתהליך שיקום ברשות לשיקום האסיר ושולב בטיפול בבית חוסן בחודש ינואר 2023 במסלול מרכז היום. תחילה הגיע באופן סדיר, שיתף פעולה ומסר בדיקות שתן שלוש פעמים בשבוע. בחודש פברואר 2023 הפסיק להגיע למרכז חוסן וניסיונות להשיגו לא צלחו. בהמשך, הוחלט על שילובו במרכז ערב, מחודש מרץ 2023 אך גם במרכז הערב הנאשם לא השתלב באופן סדיר, לא מסר בדיקות שתן וניתק קשר עם בית חוסן ועם שירות המבחן. בהמשך, נוצר הקשר עם שירות המבחן במסגרת תיק זה.

בדוח גורמי הטיפול בשב"ס מיום 09.01.2024 צוין כי מדובר בכניסתו השישית לבית כלא, כי אינו משולב בתעסוקה או חינוך, והגם שהוצע לנאשם להשתלב בטיפול הכנה לגמילה, הוא סירב.

בהתייחס לגורמי הסיכוי לשיקום הנאשם, ציין השירות בהתרשמותו במי שעושה מאמצים כפי יכולותיו על מנת לקבל טיפול, וכי הינו בעל מוטיבציה ראשונית והבנה כי ביחס לצורך בהתמודדות עם בעיות סמים ואלימות.

בהתייחס לגורמי הסיכון לעבריינות חוזרת, ציין השירות בעברו הפלילי הקודם של הנאשם בגדרו ננקטו נגדו הליכים פליליים והושתו עליו עונשי מאסר ממושכים שלא היה בכוחם להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות נוספות. השירות ציין בהתרשמותו מהנאשם כמי שמתקשה לקבל מרות, סמכות ולהישמע לחוקים וגבולות, מי שמעורב מבחינה שולית ומנהל קשרים חברתיים שוליים, כי הוא בעל דפוסים עברייניים מושרשים, בעל דפוסים אלימים ובעל מאפיינים ילדותיים המתאפיינים בקושי בוויסות דחפיו והיעדר כלים ודרכים להתמודד עם משברים. עוד הוסיף השירות לציין בנטייתו של הנאשם לנגררות והשפעה שלילית של סביבתו החברתית על בחירותיו בחייו, וכי במסגרת הטיפול בו במרכז חוסן הנאשם התקשה לגייס כוחות ולהתמיד. זאת ועוד, השירות הדגיש בהערכתו כי המוטיבציה שהביע הנאשם לטיפול הינה חיצונית ואינה עומדת בקנה אחד עם מידת הסיכון הנשקפת ממנו לעבירות חוזרות בתחום הסמים. מכאן, לאור הערכת שירות המבחן כי בעת הזו הנאשם אינו מתאים להשתלב בטיפול אינטנסיבי נוכח כישלון ניסיונות הטיפול טרם מעצרו הנוכחי, לרבות העדר רצון מצדו להשתלב כיום בטיפול בתחום הסמים, אין מקום להמלצה שיקומית בעניינו.

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים

המאשימה הגישה כראיות לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם; גזר דין שניתן נגדו בת"פ (באר שבע) 48356-12-16 **מדינת ישראל נ' עמר** (14.09.17).

ההגנה מצדה הגישה כראיות לעונש מסמך ממחלקת שיקום האסיר של עריית אופקים; מסמך ממחלקת אלימות, במשפחה של עיריית אופקים; תעודת סיום השתתפות הנאשם בקבוצה טיפולית ביחידת אלמ"ב שכללה 12 מפגשים, מחודש מרץ - יוני 2023.

המדינה בטיעוניה בכתב ועל פה עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 20 ל- 48 חודשי מאסר בפועל ואת עונשו של הנאשם לגזור ל 30 חודשי מאסר בפועל. בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שבסיס האיסור על עבירות סמים ומידת פגיעת הנאשם בשלום הציבור וביטחונו, בחוסן החברתי-ציבורי, בבריאות הפרט והציבור ובשים לב לכמות הצופה פני הפצה של סם הקוקאין אותה החזיק הנאשם למטרות רווח קל ומהיר.

המדינה עמדה על הסיכון הכרוך בצריכת סם הקוקאין הנמנה עם הסמים הקטלניים שהוא ממכר והשפעותיו קשות, והפנתה בהקשר זה לשני מקרים בפסיקה בהם התייחס בית המשפט לחומרת העבירה והשלכותיה על החוסן החברתי, כך בבש"פ 10638/08 **יפתח ויצמן נ' מדינת ישראל**, וכך בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (04.07.12).

בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירה ציינה בעובדה שנתפסו שני סוגי סמים ובעיקר סם מסוג קוקאין המוכר כאחד הקשים שבפקודת הסמים המסוכנים, עמדה על חלקו המשמעותי של הנאשם, לתכנון המוקדם ולסיכון המוגבר שבביצועה. עוד התייחסה למעגלי הנזק הצפויים מהפצת הסם, לצרכני הסמים ולאזרחים תמימים שצורכי הסמים יבצעו כנגדם עבירות אלימות ורכוש במטרה להשיג כספים לרכישת מנות סם.

אשר לעונשו של הנאשם, ציינה בעברו הפלילי הכולל 4 הרשעות קודמות שרובן בעבירות אלימות וסמים בגין הושתו עליו מאסרים בפועל ועל תנאי, הפנתה לת"פ 48356-12-16, שם הורשע בהחזקת 30 גרם חשיש בביתו, אז בית המשפט בא לקראתו והאריך מאסר על תנאי שהיה תלוי נגדו מגזר דין שניתן בשנת 2017, קנס בסך 12,000 ₪ והתחייבות. לדידה של המדינה, מדובר בנאשם שלא חדל מעבריינות כשהפעם הוסיף והחמיר את עבירות הסמים ועל כן יש להחמיר בעונשו על מנת להרתיעו, הוסיפה והפנתה לתסקיר המפרט במאפייניו השליליים של הנאשם, הסיכון להישנות עבריינות, לצד סירובו להשתלב בהליך טיפולי. באשר לרכיב הכספי, ביקשה לקבוע מתחם עונש הנע בין 10,000 ₪ ל-30,000 ₪ ולמקם את עונשו באמצע המתחם ולהשית קנס בגובה של 25,000 ₪.

אשר לרכיב הפסילה, עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 24 חודשים ל-60 חודשים ולהשית עליו פסילת רישיון נהיגה למשך 24 חודשים.

ב"כ הנאשם, עו"ד תאמר אסדי, טען כי הערכת שירות המבחן והמלצתו אינן מתיישבות עם העולה מהמסמכים אותם הגיש במסגרת ראיות ההגנה לעונש. נטען כי הנאשם הגיע מיוזמתו למחלקת שיקום האסיר וביקש לעבור תהליך גמילה בסמים, שיתף פעולה, נכח במפגשים, הביע רצון עז ובנוסף השתתף בקורס בנושא אלימות במשפחה שכלל 12 פגשים, ומכאן הביעה מורת רוחו על הערכת שירות המבחן לפיה אין מקום להמלצה טיפולית, כשלטענתו הערכה זו מבוססת על עברו של הנאשם ולא על מצבו כיום.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם בנסיבות ביצוען צריך וינוע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל ואילו עונשו של הנאשם לא צריך שיעלה על 11 חודשי מאסר ולצדו קנס כספי מתון. כתימוכין למתחם הנ"ל, הפנה למקרים בפסיקה, כך למשל, לת"פ (שלום חיפה) 13223-02-22, **מדינת ישראל נ' עווד**, שם דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בהחזקת 39.5 גרם קוקאין, מתחם העונש נקבע מתחם בין 15 ל-30 חודשי מאסר והושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, חרף 12 הרשעות קודמות.

אשר לעונשו של הנאשם טען ב"כ לנסיבות חיים מורכבות (קטין סבל מבעיות קשב וריכוז ובמהלך השירות הצבאי סבל מאסטמה) ציין בגילו הצעיר, באחריות שנטל על מעשיו לאחר תיקון כתב האישום נוכח קושי ראייתי מסוים והודאתו שחסכה זמן שיפוטי יקר.

הנאשם בדבריו לקח אחריות על מעשיו, הצטער וטען כי למד לקחו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירות תעשה בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יש להתחשב בערך חברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים בבסיס האיסור על עבירות סמים מסוג סחר בסמים והחזקתם שלא לצריכה עצמית, נועדו להגן על שלומו ובריאותו של הציבור מפני פגיעתם הקשה ורחבת היקף במרקם החברה, לרבות חברתית וכלכלית. החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, מהווה חוליה משמעותית בשרשרת הפצת הסם ויש נסיבות שזו נתפסת כמעט למקבילה לעבירת

הסחר, נוכח הזיקה בין השתיים להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה ובין אם אחרת(ע"פ 10638/08 **יפתח ויצמן נ' מדינת ישראל (23.12.2008)**). לא בכדי, לשיקולי ההרתעה והגמול בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, כמו לסחר בסמים ניתן משקל נכבד במכלול השיקולים לעונש. ראו למשל בע"פ 9482/09 **ביטון נגד מדינת ישראל (2011)**, כך גם בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד."

מידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים היא גבוהה נוכח סוג וכמות הסם שהחזיק שלא לצריכתו העצמית. כידוע, סם הקוקאין נמנה בין סוגי הסמים הקטלניים שבפקודת הסמים המסוכנים, נוכח השפעותיו ההרסניות ופוטנציאל ההתמכרות הגבוה הטמון בו. עמד על כך, בית המשפט העליון בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה (4.7.2012)**:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות [...] וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו."

מדובר בכמות של 22 גרם נטו, הגדולה פי 73 מהכמות בפקודת הסמים המתייחסת לסוג סם מסוג קוקאין (0.3 גרם) והמוכרת להחזקה עצמית בלבד. בנוסף החזיק הנאשם סם מסוג קנבוס במשקל של 50 גרם נטו, הגדולה פי 3 מהכמות החזקה הכמותית שבפקודת הסמים המתייחסת לסם מסוג קנבוס (15 גרם). יוצא איפה כי הנאשם החזיק בכמויות משמעותיות של שני סוגי סמים הניתנות לחלוקה לעשרות רבות של מנות סם, הכוללות כאמור את סם הקוקאין.

החומרה אותה מייחס המחוקק לעבירה בה הורשע הנאשם, מקבלת ביטוי בעונש המרבי הקבוע לצדה, 20 שנות מאסר, ולא בכדי שיקולי ההרתעה הם האינטרס הציבורי הראשון במעלה במכלול השיקולים לעונשו של עבריין המורשע בעבירות של החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית וסחר בהם.

ענישה נהוגת - מנעד הענישה הנהוגת בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית הינו רחב ומשתנה בהתאם לסוג הסם, כמות הסם, נסיבות החזקתו וקיומן של אינדיקציות להפצתו. עיון בפסיקה הנהוגת במקרים שניסבותיהם

דומות או קרובות למקרה הנדון, בוודאי בנסיבות חמורות יותר, מלמדת על ענישה משמעותית מאחורי סורג ובריח כפי העולה מהמקרים אליהם הפנו הצדדים ומהמקרים הבאים:

ברע"פ 1807/22 פלוני נ' **מדינת ישראל** (16.3.2022), נדחתה בקשת המבקש להקלה בעונש שגזר עליו בית משפט מחוזי. המדובר במי שהורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישיון תקף, ועבירה של חובת פוליסה. המבקש החזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49.3 גרם נטו. בנוגע לעבירת הסמים ועבירת שיבוש מהלכי משפט, **קבע בית משפט השלום מתחם הנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל**, ולבסוף, סטה מהמתחם שקבע לאור שיקולי שיקום והשית על המבקש 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. **בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, כך שעל פלוני הושתו 18 חודשי מאסר בפועל (חלף המאסר לריצוי בעבודות שירות).**

ברע"פ 8048/19 פיצ'חדזה נ' **מדינת ישראל** (4.6.20) המערער הורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם מסוכן או לצריכתו ללא היתר. המערער החזיק בביתו 55 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין המחולק ל- 38 מנות, משקל אלקטרוני וכסף מזומן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל. לבסוף, חרף המלצת שירות המבחן להקלה משמעותית בעונשו של הנאשם משיקולי שיקום, השית על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ברע"פ 9910/17 אלבטינה גריפולינה נ' **מדינת ישראל** (03.05.2018) דחה בית המשפט ערעורם של בני זוג שהורשעו בהחזקת סמים בדירה בה התגוררו יחד. המערער החזיק קוקאין במשקל 21.75 גרם וחשיש במשקל 3.26 גרם, ואילו המערערת החזיקה סם הירואין במשקל של 40.15 גרם וחשיש במשקל 54.87 גרם. **בעניינו של המערער קבע בית משפט קמא את מתחם העונש ההולם בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, ובעניינה של המערערת בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, וגזר על כל אחד מהם 24 חודשי מאסר בפועל. בהתייחסותו למתחמי הענישה ציין בית המשפט העליון "בתי המשפט נקראים תדיר להחמרת הענישה בעבירות סמים, במיוחד בעבירות של החזקת סמים קשים שלא לצריכה עצמית... בהינתן כמות הסמים וסוגם... איננו סבורים כי מתחם הענישה שנקבע חמור יתר על המידה". בהתאמה, דחה בית המשפט את ערעור השניים על העונש ובעניינו של המערער הוסיף כי נוכח הרשעותיו הקודמות, **הרי שבית משפט קמא עשה עמו חסד.**

ברע"פ 894/16 פרץ נ' **מדינת ישראל** (10.2.2016) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש על חומרת עונשו - 15 חודשי מאסר בפועל, הוא הרף התחתון של מתחם העונש שבין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל שקבע בית משפט קמא. המדובר במי שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של כ-31 גרם, שלא לצריכה העצמית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובאשר למתחם הענישה הוסיף: "**מתחם הענישה שקבע בית משפט שלום משקף נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, ובפרט כאשר מדובר בכמות נכבדה של סמים קשים מסוג קוקאין**". בית המשפט העליון קבע כי עונשו של המבקש המצוי בתחתית המתחם הינו ראוי ומאוזן ומגלם בתוכו את עברו הנקי כמו גם את האינטרס השיקומי שבעניינו.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 37749-10-22 **באסל אסמעיל נ' מדינת ישראל** (1.3.23), נדחה ערעורו המערער עליו נגזרו

15 חודשי מאסר בפועל, **לאחר שבית משפט קמא סטה משיקולי שיקום ממתחם העונש אותו קבע -18 עד ל 33 חודשי מאסר בפועל-** בנסיבות בהן הורשע המערער בהחזקה של 23.6 גרם סם מסוג קוקאין (כאשר 5 גרם מכמות זו הוכרה לצריכה עצמית); החזקת כלים לייצור סמים ושידול להשמדת ראיה. בדחותו את הערעור ציין בית המשפט המחוזי כי **"גזר הדין אינו מחמיר עם המערער, בוודאי לא באופן המצדיק את התערבות ערכאת הערעור"**.

בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 46144-10-17 **גרייזבסקי נ' מדינת ישראל** (07.02.18) אישר בית המשפט **מתחם עונש בין 24 ל 48 חודשי מאסר בפועל** שקבע בית משפט השלום, בנסיבות בהן החזיקה המערערת **38 גרם סם מסוג הרואין**, בציינו: **"המתחם שנקבע תואם את הנסיבות, את העבירה ואת הפסיקה"**. בנוסף, בהתייחסו לעונש שנגזר על המערערת, 30 חודשי מאסר בפועל, לרבות הפעלת מאסר על תנאי שאת חציו נקבע תרצה במצטבר (סה"כ 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל) הוסיף: **"בנסיבותיה של המערערת ונסיבותיו של תיק זה.. נראה, שבמידה מסוימת, בית המשפט הקל עם המערערת שעה שהפעיל מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדה ולא הרתיעה מהסתבכות בתיק שבפנינו, חציו באופן חופף למאסר שהושת"**.

בעפ"ג (מרכז) 62489-07-17 **אבו דקה נ' מדינת ישראל** (31.12.17), אישר בית המשפט המחוזי (מרכז) מתחם עונש שבין 15 ל- 36 **חודשי מאסר בפועל** שקבע בית משפט שלום בנסיבות בהן החזיק המערער 29.95 גרם סם מסוג קוקאין, מחולק למנות. בנוסף, אישר את עונשו ל **15 חודשי מאסר בפועל** חרף תסקיר חיובי ונסיבות מקלות אחרות להן טען.

בת"פ (באר שבע) 38223-07-16 **מדינת ישראל נ' ואקנין** (25.04.18) נקבע מתחם העונש **בין 12 ל 30 חודשי מאסר בפועל**, בנסיבות בהן הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוג הרואין במשקל 15 גרם. בגזירת עונשו הביא בית המשפט בחשבון את עברו הפלילי שעיקרו בתחום הסמים, לצד הליך טיפולי שהחל בקהילה והמשכו בין כתלי הכלא, **וגזר את עונשו ל-18 חודשי מאסר בפועל והוסיף והפעיל מאסר על תנאי שהיה עומד כנגדו**.

מטבע הדברים כל צד עתר כי המקרים אליהם הפנה ישמשו אמת מידה לקביעת מתחם העונש בנסיבות המקרה הנדון בפני. המאשימה הפנתה למקרים שבחלקם דובר על כמות סם גדולה משמעותית יותר מכמות הסם אותה החזיק הנאשם, כשמטבע הדברים גם מתחמי העונש שנקבעו חמורים יותר.

המאשימה בטיעוניה למתחם העונש ההולם הייתה ערה לכך כי נסיבותיהם של המקרים אליהם הפנתה, חמורים יותר מהמקרה הנדון, אולם עשתה כן על מנת ללמד על החומרה בעבירות מסוג זה ועל ענישה נהוגת בין 3-5 שנות מאסר בעבירות סמים מסוג הרואין וקוקאין ומכאן לגזור לעניין הנדון בפני. כך למשל, מתחם ענישה שנקבע בת"פ (מחוזי) 47757-02-18 **מדינת ישראל נ' עמאש** (28.06.18), שם החזיק הנאשם ב-69 גרם הרואין ו-4.44 גרם קוקאין.

הסנגור מצדו הפנה, בין היתר, למקרים שנסיבותיהם דומות או אף חמורות יותר, בהם נקבעו מתחמי ענישה מקלים מאלה להם עתרה המאשימה. כך למשל, כך למשל, בת"פ (שלום חיפה) 13223-02-22, מדינת ישראל נ' עווד, שם נקבע מתחם בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בנסיבות של החזקת 39.5 גרם קוקאין, והעונש הועמד על 18 חודשי מאסר בפועל. כך גם בת"פ (תל-אביב) 47589-10-22 **מדינת ישראל נ' IBRAHIM (09.05.23)**, שם נקבע מתחם העונש ההולם בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן החזיק הנאשם סם מסוג הרואין במשקל כולל של 16.4 גרם,

מחולק ל-18 מנות. יחד עם זאת, המדובר במתחם חריג שנקבע נוכח מחדלי חקירה הקשורים למידת אשמו של הנאשם ובשים לב כי המדינה עתרה למתחם עונש בו הרף התחתון הינו 12 חודשים, לרבות הסכמת הצדדים בעניין.

כך או כך, נזכיר לציין כי קביעת מתחם עונש הולם לאירוע היא קביעה ערכית משתנה ממקרה למקרה, ומושפע מנתוני העבירה בנסיבותיה, ממידת אשמו של הנאשם אשר מטבע הדברים משתנים ממקרה למקרה, כדברי בית המשפט בעפ"ג 41707-03-22 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' אבו טראש** (ניתן 23.06.22):

"באופן כללי, העונש שנקבע לנאשם מושפע בין היתר מנתוני העבירה בנסיבותיה, ממידת אשמו של הנאשם ומנתונים ונסיבות הנוגעים לנאשם. ואלה מטבע הדברים משתנים ממקרה למקרה, ואין אפשרות שכל העונשים שיוטלו בכל ההליכים בכל בתי המשפט ישמרו על יחס מתאים אלה לאלה. נקודת ההתייחסות צריכה להיות לקו המרכזי בענישה ולא לחריגים" (ההדגשה שלי).

סיכום מכלול הדברים האמורים, ולאחר שהבאתי בחשבון את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים פחות או יותר למקרה הנדון לפני, **הנני לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם כך שינוע בין 20 ל- 42 חודשי מאסר בפועל.**

עונשו של הנאשם

בעניינו של הנאשם לא נמצא שיקולי שיקום בשלם ניתן לבחון סטייה ממתחם העונש אותו קבעתי לעיל, ועל כן עונשו ייקבע בתוך המתחם.

הנאשם הנותן את הדין הוא רווק בן 27, אשר כבר הספיק לצבור לחובתו 5 הרשעות קודמות. הרשעה ראשונה בשנת 2017 בבית הדין הצבאי בעבירה של העדר מן השירות; בשנת 2017 הורשע בחזקת סמים לצריכה עצמית; בשנת 2020 הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים, ועוד הורשע בשנת 2020 בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית. הרשעתו האחרונה משנת 2022 בעבירות של שיבוש מהלכי חקירה, תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג והסגת גבול.

בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, כמו בסחר בסמים, נסיבות אישיות של הנאשם לרוב ייסוגו מפני שיקולי ההרתעה והגמול, כדברי בית המשפט בע"פ 9482/09 **ביטון נגד מדינת ישראל** (2011):

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו [...] על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכול את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים."

נתוניו האישיים של הנאשם לצד הערכת שירות המבחן בקיומם של גורמי סיכון רבים להישנות עבירות סמים ואלימות, מובילה למתן משקל ממשי לשיקולי הרתעתו. כעולה מתסקיר שירות המבחן המדובר בנאשם אשר הליכים פליליים

ומאסרים מאחורי סורג ובריאח לא היה כדי להרתיעו, ולא רק זאת, אלא שמאפייני אישיותו (מתקשה לקבל מרות, מתקשה לקבל סמכות ולהישמע לחוקים וגבולות; מעורב ומנהל קשרים חברתיים שוליים; בעל דפוסים עברייניים מושרשים; בעל דפוסים אלימים ומאפיינים ילדותיים המתאפיינים בקושי בוויסות דחפיו והיעדר כלים ודרכים להתמודד עם משברים) לרבות העובדה שניסיונות טיפוליים אצל שירות המבחן ובמסגרת בית חוסן לא צלחו נוכח קשיו לגייס כוחות ולהתמיד, והוא אף סירב להליכים טיפוליים שהוצעו לו על ידי שירות המבחן במסגרת תיק זה.

בהקשר הנ"ל נוסף ונאמר כי באין ממש בטענת הסנגור לפיה, שלא כהתרשמות שירות המבחן, המדובר בנאשם אשר עבר הליך טיפולי של גמילה מסמים לאחר שהגיע מיוזמתו למחלקה לשיקום האסיר לאחר מאסרו האחרון, ועל כן, אין מקום להערכת השירות להעדר בשלות הנאשם להליך טיפולי. עיון במסמכים אותם הגיש במסגרת ראיות ההגנה לעונש מעלה כי כולם נוגעים באותו תוכן, קרי שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית בנושא אלימות במשפחה שכללה 12 פגשים. המדובר בתקופה בת 3 חודשים, בין מרץ ליוני 2023, לאחר שחרורו ממאסר קודם בגין עבירות אלמ"ב וקודם ביצוע העבירה בה הורשע בתיק הנדון. מכאן, ובהינתן כי לנאשם הוצעו הליכים טיפוליים בהתאם לנזקקות עליה עמד השירות בתסקירו והוא סרב, הרי אין מקום לטענת הסנגור כי שירות המבחן בסס את עיקר תסקירו על עברו של הנאשם.

אין מקום לטרוניה של ההגנה נגד הערכת שירות המבחן לפיה הנאשם אינו בשל בשלב זה להליך טיפולי, שהרי זו מבוססת על התנהלות הנאשם בהליך טיפולי לגמילה מסמים אותו החל לאחר שחרורו ממאסר אחרון במסגרת היחידה לשיקום האסיר. כעולה מהתסקיר, ניסיונות הטיפול טרם מעצרו הנוכחי כשלו, והוא נעדר רצון אמיתי להשתלב כיום בטיפול בתחום הסמים. בהקשר זה נוסף לציין כי הנאשם שולב בטיפול בבית חוסן בחודש ינואר 2023 במסלול מרכז היום, וכעבור כחודש בלבד הפסיק להגיע למרכז חוסן וניסיונות להשיגו לא צלחו. גם ניסיון נוסף בגדרו שולב הנאשם במרכז ערב מחודש מרץ 2023 לא צלח נוכח שהנאשם לא השתלב ולא הגיע באופן סדיר ובהמשך ניתק קשר.

זאת ועוד, במהלך מעצרו בהליך הקשור בתיק זה נעשה ניסיון של גורמי הטיפול בשב"ס לשלבו בטיפול הכנה לגמילה אולם הנאשם סרב, ולא בכדי העריך השירות כי הסכמת הנאשם לטיפול הינה חיצונית בלבד ואינה עומדת בקנה אחד עם מידת הסיכון הנשקפת ממנו לעבירות חוזרות בתחום הסמים.

פסילת הנאשם מלנהוג, להחזיק/ לקבל רישיון נהיגה, מתבקשת בהינתן הרשעתו בהחזקת 22 גרם סמים מסוג קוקאין ו-50 גרם קנבוס.

אשר לקנס יאמר כי החזקת סם מסוג קוקאין בכמות נכבדה ושלא לצריכה עצמית, מגלמת רצון לרווח קל ומהיר על חשבון בריאותו ורווחתו של הציבור, על כן יש ממש בעתירת התביעה להשתת עיצום כלכלי בדמות קנס.

סוף דבר, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 26 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס, ובמצטבר לכל עונש מאסר אותו הוא מרצה.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים ממועד שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירות סמים

מסוג פשע.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 מי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 60 ימים מהיום.

ו. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה משך 6 חודשים, שמניינם יחל מיום שחרורו מן המאסר. לאור הצהרת הנאשם כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה הוא פטור מהפקדתו בתיק בית המשפט.

צו כללי להשמדת מוצג הסמים.

זכות הערעור הודעה.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.